

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annales Heremi Dei Parae Matris Monasterii In Helvetia
Ordinis S. Benedicti**

Hartmann, Christoph

Friburgi Brisgouiae, 1612

Hermannvs I. Ex Comitibvs Vitodvranis Abbas Heremi Sextvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38545

HERMANNVS I.
EX COMITIBVS VI-
TODVRANIS ABBAS
HEREMI SEXTVS.

A. D. N.

CIO.
LII.

A. D. N.

CIO.
LIII.

NN O millesimo quinquagesimo tertio, Heinricus Principum Tribuariæ celebrem conuentum habuit, vtque filium cognominem anum tertium excuntem Cæsarem designarent impetravit Idibus Decembris. Anno sequenti Leoni x. xii. Kal. Mai. vitâ soluto, potentibus Romanis Ecclesiæ præsidem vti, daret, Gebhardum Eichstadiensem episcopum Bauarum nuncupauit, qui Victor ii. Vestigia hic secutus Leonis Synodum Florentiam indixit, quo Imperatorem quoque invitauit, vbi multa super Ecclesiastico statu

disputata.

disputata. Heinricus verò ex Bauariâ, quam subegerat, & filio adsignarat, in Allemanniam venit, vbi nonnulla prædonum castella cuerit. Ingrediente Quadragesima, Tigurum aduectus, secundo post Rheno, Maguntiacum, & Aquisgranum delatus est, vbi Heinricum eumdem filium coronandum curauit, Hermanni Coloniensis archiepiscopi manu. Anno millesimo quinto & quinquagesimo exercitum in Italiam duxit, paucisque rebus in famam gestis, magnâ omnia, quæ usus postulat, inopia, anno vertente, rursum deduxit. Eodem anno, obierat Reginboldus Heremi monachus, & primus Muri Præpositus. Igitur Vernherus Rathboti filius Comes Vindonissensis, siue Habsburgiensis, ad Hermannum abbatem accessit, vtque alium successorem mitteret Burchardum obtinuit, ex nobili, & veteri à Gossau familia. Hæc acta Murensia, quorum verba adposui. *Igitur Reginboldus per cuncta laudabilis vir dum monasterium perfecisset pene usque dum dedicari debuisset, fenestras quoque ex quadam parte adposuisset, die sua vocationis interveniente, defunctus est, ubi lapidi angulari, id est, Christo in aternâ structurâ pro suis iustis, & magnis laboribus, ut credimus, perenniter coniunctus est. Transit autem Idibus Iuly Heinrici III. temporibus. Sepultus est in monasterio ipso in summa parte anguli dextrae absidis. Post eius depositionem Vernarius comes filius Radepotonis, qui sibi penitus locum vindicarat, pergens cum fratribus quibusdam, qui hic congregati fuerant, ad Cellam Heremitarum, obtinuit ab abate Hermanno, ut huc alias Præpositus pro eo mitteretur, id est, Burchardus, valde reuerendus vir, qui erat natus de Gossau, apud Heremitas antè à principio nutritus, qui cum huc venisset, quidquid adhuc imperfectum invenit, scilicet pavimentum, ac introrsus cum cemento murum liniendo, & fenestras, & laquearia perpetrando, & apponendo, sic alia multa compleuit, & perfecit, nec non libros, qui nondum perscripti fuerant, & quantum boni potuit facere in rebus omnibus instituit, & compleuit. Anno millesimo quinquagesimo sexto Heinricus ex Italia Tigurum venit, ibique dies Christi natalios*

A. D. N.
C 13.
L V.

A. D. N.
C 13.
L VI.

M 3 agitauit,

agitauit, Berchtamque Othonis Montisferrati marchionis, & Adelheidis filiam Heintico F. quintum annum, & paucos dies supergresso, matrimonio despontit. Inde in Saxoniam profectus Botfeldæ III. Nonas Octobris esse desijt, praesente Victore pontifice, & omnibus prope regni primoribus. Successit Heinricus F. sub tutela Agnetis matris feminæ ingentis prudentiæ, & virtutis. Bauariam Augusta donauit alteri filio Cunrado. Mathildæ filiæ vnicæ tutelam testamento Augusti suscepit Rumoldus Constantiæscus episcopus, tanta eius antistitis sapientiæ, & sinceritatis omnes fama tenuit. Anno sequenti functus etiam morte Otho III. dux Allemaniæ. Agnes Augusta ducatum dedit Rudolfo I. Comiti Rhinfeldensi principi egregiæ fortitudinis, & sapientiæ. Bercholdus marchio Zeringensis, cui ducatum Heinricus ante obitum, dato in monumentum anulo, promiserat, cum id factum ægerrimè tulisset, ne turbas moyeret, paullò post ducatu Carinthiæ donatus est. Anno millesimo quinquagesimo octavo Victori successit Stephanus I. dictus X. tunc Abbas Cassinensis. Sequenti anno, Stephano suffecitus Benedictus I. dictus X. quo, tamquā illegitimo, abdicare coacto, Nicolaus II. Heinrici Cæsaris voluntate præsedidit. Eodem anno, Rudolfus dux Allemanniæ duxit uxorem Mathildam Cæsaris sororem, nō ultra annum superfuturam. Non desunt qui vi è Rumoldi episcopi cura raptam ab duce trididerunt: alij secus memorant, & Cæsarem hac quoque ratione ducis animum, & fidem deuincire voluisse. Magna hominum, quadrupedumque tota Germania pestilentia his temporibus fuit. Anno millesimo primo & sexagesimo cū Nicolaus excessisset, Cardinales, & Ecclesiæ primores Alexandrum II. Pontificem dixerunt: Contra Heinricus, conuentu Basiliensi, à Romanis nonnullis publicæ tranquillitatis hostibus, pontificem dare inductus, Cadolaum Parmensem episcopū ad se ex Italia profectum pontificem summum renunciauit, qui dictus Honorius II. resuscitato inter partes longo, & pudendo schismate. Sequentis anni vere primo, tanta ventorum orta rabies frigore, niuibusque concreta, vt

aues, pe-

*A.D. XC.**C. I. O.**LVII.**A. D. N.**C. I. O.**LVIII.**A. D. N.**C. I. O.**LIX.**A. D. N.**C. I. O.**LX.**A. D. XC.**C. I. O.**LXI.**A. D. N.**C. I. O.**LXII.**A. D. N.**C. I. O.**LXIII.*

aves, pecudesque peremerit, vineas, arbores, magnam partem perdiderit. Secutus terræ motus, & inde pestilentia, futurorum calamitatum monstra, & portenta. Erat educatio Cæsaris, & omnium rerū constitutio fermè penes Episcopos, longeque super alios Anno Coloniensis eminebat. Eius Annonis petitione, & solicitatu, Hermannquoque abbatis pietate, & precibus, cum Basileæ fortè esset Heinricus, monasterio Heremitarum priuilegium fecit, anno millesimo sexagesimo quarto, quo priuilegio, eademjura, leges, & immunitates quibus vterentur fruerentur subditi, & annexi, sive ministeriales Monasterij S. Galli, nostris quoque concessit. Eius hoc est exemplare.

IN nomine sanctæ, & individuæ Trinitatis. Heinricus, diuinâ fauente clementiâ, Rex. Notum sit omnibus Christi, nostrisq; fidelibus, tam futuris, quam præsentibus, & sollers industria nouerit, Qualiter nos pro amore diuino, tum ob interuentum, ac petitionem magistri nostri dilecti Annonis Coloniensis archiepiscopi, ministris ad Cellam sancti MEGINRADI iure pertinentibus, nec non ob deuotam, & continuam orationem Herimanni abbatis eiusdem Celle, tale ius, quale seruientes ad abbatiam sancti Galli pertinentes visi sunt habere, conceſsimus, & condonauimus. Ea videlicet ratione, ut idem ministri præfatam legem, & iustitiam perpetuo iure inviolabilem obtineant, & ipſi, eorumq; successores, abbati illi, qui inibi nunc præest, eiusq; successoribus, debitum seruitium, debitamque fidelitatem semper exhibeant. Et ut hac nostra concessionis auctoritas stabilis, & inconvulsa omni auo permaneat hanc chartam inde conscriptam, manu propriâ, ut infra videtur, corroborantes sigilli nostri impressione iussimus insigniri.

Signum Domini Heinrici quarti Regis.

Sigismardus Cancellarius vice Sigfridi Archicapellani recognoui.

Data vii. Kalend. Martij Anno Dominica Incar-

A.D. XC.

C. I. O.
LXIV.

nationis m. LXIII. Indictione II. Anno autem ordinationis Domini Heinrici quarti Regis. VIII. regni vero VIII. Actum Basileæ. Feliciter. Amen.

A. D. M.

CIO.
LXV.

Eodem anno, perfecto iam Murensi monasterio, Vernerus Comes Habsburgiensis, & Burcardus secundus Praepositus Rumoldum episcopum accersuerunt qui dedicaret. Dedicatio facta est Titulo S. Martini Turonensis episcopi v. Idus Octobris, magnâ vicinæ nobilitatis, & vicanorum frequentiâ. Anno sequenti, obiit Hermannus abbas, vi. Idus Aprilis, cum præfuisse annos xiii. mensem unum, dies xxii. Erat ex Comitibus Vitoduranis qui Kiburgum etiam condidere, & Kiburgenses ab eo denominati sunt. Habuit fratres Luitfridum, qui ipsum morte præcesserat, & Adelbertum tum Comitatum administratorem. Primus fuit quem infulam, & pedum ab Leone ix. Pontifice, ceteraque pontificalia ornamenta impetrasse, Heremi monumenta tradunt. Nonnulla manu scripta eidem Leoni sanguine coniunctum fuisse notant. Singulari fuit apud regni Principes, & vicinam nobilitatem amore, & honore. Heremitæ post eum legerunt Heinricum ex Comitibus Lupoduni, Stulingorum Landgrauis.

HEIN-